

Min far var lots. De
hade ena vakten. De måste ut
närman hamnen för det fanns
ingen lots vid Röde prick där. Ibland
kände de gå avida över till Prätor.
De hade ingen lön, mer än vad
de toskade ut för. Där var en 6-7
lotter. De behövde fiska lot och
så där. Min far följade en lot,
som han fick 60 kr för. Det minns
jag att när lyckte var alldeles
kolossal. Det var enbart på vintern
de fiskade. De fiskade från vintern.
De höll aldrig upp sina
när. De kunde gå till Prätor
hann på vintern. På vintern fick
lotsarna ta sig en så gott de
kunde. De drack mycket. Där var

ett gammalt världshus i hamnen.
Här bodde (husvärdinnan bodde på Jakobstulls-
rännarna hus där hon bodde som barn)
bodde alltså lotter, skeppare och
tullvärdinnor.

Fäktare bodde också här.
omkring. Fäktarna gick omkring
fram det ena kvarteret till det
andra i gamla städer och ropade
"klockan är elva slagen" o. s. v.
Jag har själv hört det. Fäktarna
hade lång kappa och var att ta
lovat med sig att de bara kunde
klämma till om halten på dem.

Gamla arbetsnärhningen
var på Kärleksgatan. Där var gamla
steralliga hus. Hela Långgärdsgatan var
ockra färdana. Gamla grubbas kors på
arbetsnärhningen. De ropade på
gatorna. När någon dött och de skulle
ha begravning. Tog de på grubborna
länga häppor. De rätte kistan på
en vagn och sen var grubborna gick
bakom. Där Västra skolan ligger
^{var fattighuset där} var gamla kvinnor. De slickade
stumpor. Där hade de vägsnita
och allt möjligt. Jag har min-
nas minn barn att där var en min
ballades lott på häppor. Huru
kom de och hämtade. De hämtade
npp henne på en vanlig köa och
komde henne till arbetsnärhningen.

för minnens en gång en
pojke som kommit till olycka
på Fockens tobaksfabrik och ska-
dat ryggar. Han tog honom på armen
och stängde upp honom på en
balkbänk på vägen och pojken
skrek.

På det var kolera fick
de begäras på något särskilt stäl-
le.

En gång var det smitt-
koppor. Det var nog när jag
var 14 år. Där borta i gatorna var
samt där koppor. Det var inte
spikarna i vanliga fall. De fick
ligga hemma och sova. Men gick
till med mat till sin syster och
hennes barn, men de fick aldrig

snittkoppar. Vi hade alltid fjära
hemma. Mor tog av den och slog
i rännstenen och tvände eld på
både när snittkopparna och röd-
sten kom. Rödsten var också
mycket vär. Snittkopparna hade
kommit genom lullen. Det var en
lullman, som vecklat upp ett
paket med silke, och han blev
snittfall

Fångskul.

Man sprang alltid ner till fångskul på torsdagar. Då skulle man se fångtransporterna. Fångarna var sammankallade.

Alla fångarna skulle ni på arbetsverkstäderna på andra sidan. Ni kan kunde stå och titta genom spjälarna på bron. Ni kom inte ut på bron.

Det kunde vara någon fånge som sprang. Då sköt de med kanon, så att man visste det.

Fångarna höjde med vatten iel Mors Vallgatan. De haintack vatten till fångskul. Då var det

konstaplar med

Där var ildsvåda en gång
på fängelset. Då måste alla fäng-
slingor ut och rätta på vallarna.

Där var höga vallar då. De är
borttagna nu.

Mor talade om att ha
spise vid Kungsparken, den vackra
parken fanns ju inte då, brukade
de ge fängslingor mjölk. De piskade dem
med käppar. Hon har sett det.

Stalshög gjorde de
när på fängelset. De kunde
förmå ha det varit celler och
hålor.

De fick stå vid skampare. Där
var allt möjligt.

Psykiatrien var väl vid Kirsebær. Luf 10.

Sladderstorgel iakt opp?
Deltagare där varslades de och
satt och pratade. För kom de
gärna ut på en kaffepa och rätta sig
och prata.

Omkring Sladderstorgel var
det en ille belyst del. Där
var dåligt folk. Dåliga frukost-
mm. Manfringsgatan var man
rädd att gå igenom. Hospital-
väg och då därifrån. Där skulle
man aldrig gå mm bann.

De drack vi mycket bränn-
vin, vi här var vi mycket dryckes-
användare. På Rådhuset i källaren
dell vänter var poliskontor. Där tog
de mer dms att vara sura av sig.

Marknad.Nlma
M 161

Marknad var en gång
i månaden på Gustav Adolfs torg.
De kom in ifrån landet långt
uppifrån skogsbygderna med trätt-
bäljar av trä (från Moelshåns) och steg-
gar. De hade häst för vagnen och
höjde med långa stegar. De hade
liksom delat ragnarna så att hylen
var långt ifrån varandra. Så var
där gjedelfauhandlare från Västergöt-
land med stickarbete, stumpro och
tröjor. De kunde koniska annars
och nä. De hade räckas hälften fram
och hälften bak. Ifrån småland kom de
de komma med snör. I Västergö-
tens var det några, som själva var

ifrån Blekinge. Där tog de oss
vagnarna som sålde smör. De hade
stora byttor med smör. De kom väl
från gränsarna mot Småland och
Blekinge. De stannade vi där i en
lång gårdstomt. Där fick de ligga.

Marknaden varade här på
eftermiddagen. Många kom på
morgonen och för hem på kvällen.

De hade allt på marknaden
och alla sorters.

Oktobermarknaden minns
jag alltid de talade om. Där var
det många söder.

Marknaden var ett stort nöje.
Det var jag det. Där var det så
mycket att se. De höll mark-
nadsgränser. Det var någon liten

sak. Där var mycket karameller.
Det skulle vara till barnens hem-
ma.

Kreatursmarknad var på
Drottningtorget. Det var väl en
gång i månaden.

Brödbaggar kom de med
från landet. Och de kom med smör
och ost. De satt i vagnen och sål-
de. Kött-handlaren kom likadant.
- De sålde skånskt bröd. Det
var stora lätta bröd, grovt och fritt
bröd, och där var på smula bröd.
De kom vi från landet.

Ullma
M 160

ACC. N:R M. 11164

: 11

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Mjölken kottade 12 öre li-
tem. Det kunde vara smärreliket.
Det var en renare tid som de kör-
de omkring med vagnar. Det var
en kran nere. Det var vagnar
fram till en.

Qvisar har de haft i denna
gård. Det var både qvisar ankor
och duvor. Där var väl någon som
korn och slaktade. De slaktade mör
på gårdarna. Ankorna färvade här
på gårdarna korn och tillbaka.

De som bodde nerat hantverks
kunnade ha en get. De hade den ut
ntom ställen på bete. Det var inte
många getter.

Till gårdarna här små hus.
(Jakob Nilsen 6) var där gårdgård.
här inte. De skulle ha varit görd.
Vi ägde jorden men inte huset
(på gårdgård). Det var några små
hantverks, som hade det. Det är
nog 50 år sedan staten köpte jor-
den.

Uthna
M 158

När det var eldsvåda hade
de en fönsterglas på natten. De
klammade i kyktoinet. Sen som
helst var med i brandkåren.

Till vardags hade vi skurpö.
Vi skurade med såpa och borste.
Till en jul hade vi nya fäsmattor.
Vi hade tapeter.

Per Nils var husman.
Han hade sin kuster till att
slåpa benk, när de byggde till
sig jädra.

Karl XV dog här i Malmö
på residenset. Han kom utrikes i-
färd. Han var sjuk, när han kom.
Kronprinsens hvarisgarvante stod
uppställda vid residenset och skulle
husera. När han kom, borta vinkade
han åt dem att vara lugna. I
Peters kyrka höllades det i förmiddagen
kvart. På morgonen frigades kung-
en vad det var. Han kunde inte
sova för lufvigarna. Han var till
att de skulle sluta att lita. Det
blev slut med det då. Sedan har
de alltså böjats igen.

Tilltal.

De sade mor Andersson,
mor Per Ols Per Ols, Ols Mils till
mannen. Där sade mor och far,
mor Per Ols, Per Ols. Vade den som
sade du till mor. Eller använde de
bara han eller hon som tilltalsord.
Gripa funktörerna var manseller.
Det skulle vara litet mer. Till friska
folk kunde de säga hennes nåd. Det
var till adliga.

Umma
M 163

De var mycket vid-
skepliga förs. Men jag skulle all-
tid lyfta höga bunt förk och för
höga ämmen förk när han beklädde
nå. Det skulle väl beklädde.
— Man skall aldrig lägga ett bröl
opp och ned. Det kan gå sålt anslå.
— Om något tag i kors beklädde det
dödsfall. — Tackningar var döds-
varel.

Elektriciteten har tagit bort
all vidskeplighet, beklädde mor vä-
ga.